

מוֹתָא לְנַפְשִׁיהּ, עַד דְּאַתְתַּת פָּרָה וְכַפָּרָה עַל בְּנֵיהּ.
וְעַבְדִּין מִינָהּ הוֹאָה עַל טְמֵאי מִתִּים.

זאת התורה דלא אתחבר בה וא"ו עד דיעבדו
הואה לאינון כלי מדין. ולבתר (דברים ד) וזאת
התורה אשר שם וגו' חיים אתדבק בה. (דברים ל"ג)
וזאת הברכה, ברכה אתדבק בה בהאי זאת. אבל
כל אתר דתשכח באורייתא זאת התורה בלא וא"ו,
בגין חובה (ויקרא י"ג) זאת תורת נגע צרעת. (ויקרא י"ד)
זאת התורה לכל נגע הצרעת (במדבר ה) זאת תורת
הקנאות. בגין דסאיבו גרמיהון וסאיבו מקדשא. (ויקרא
ו) זאת תורת העולה, לא כתיב ביה וא"ו עד דיעבדו
לה שלימו בני אהרן לחברא לזאת בבעלה. (ויקרא ו)
וזאת תורת המנחה, לא אתייא על חטא, דהא
נדבה היא. או דאתייא עם עולה והא עבדא עולה

לשון הקודש

מקום שתמצא בתורה "זאת התורה" כלי
וא"ו, זה בגלל חטא. (ויקרא יג) זאת תורת
נגע צרעת. (שם יד) זאת התורה לכל נגע
הצרעת. (במדבר ה) זאת תורת הקנאות.
משום שטמאו את עצמם וטמאו
המקדש. (ויקרא ו) זאת תורת העלה, לא
כתוב בו וא"ו, עד שיעשו לה בני אהרן
שלמות לחבר את זאת לבעלה. (שם ו)
וזאת תורת המנחה - לא בא על חטא,

המקדש ונרמו להם מיתה, שהרי מי
שמפרידם גורם מיתה לנפשו, עד שפאה
פרה וכפרה על בנה, ועושים ממנה
הואה על טמאי מתים.

זאת התורה, שלא התחבר לה וא"ו עד
שעשו הואה לאותם כלי מדין, ואחר כך
(דברים ד) וזאת התורה אשר שם וגומר.
חיים נדבקו בה, (שם לג) וזאת הברכה.
ברכה נדבקה ב"זאת" הזו. אבל כל

שְׁלִימוֹ. (ויקרא ו') זאת תורת החטאת אֲתִיָּא עַל חַטָּא
דְּסָאיְבוּ לְהָא זֵאת.

וְזֵאת תּוֹרַת הָאֲשָׁם בְּגִין דְּלֹא עָבְדוּ כָּל כֶּךָ פְּגִימוֹ,
וּבְגִין כֶּךָ אֲתִיָּא דְכוּרָא וְלֹא נּוֹקְבָא (ויקרא ז')
וְזֵאת תּוֹרַת זְבַח הַשְּׁלָמִים בְּגִין דְּאֲתִיָּין לְשִׁלְמָא
אֲתַחֲבַר בָּהּ וְא"ו. (שם) זאת התורה לעולה למנחה
וְלַחֲטָאת, בְּגִין חֲטָאת דְּאִית בְּקָרָא, וְחוּטָא אַחַד יֶאֱבַד
טוֹבָה הֶרְבֵּה. דָּא אֻזְקִימָנָא בְּכָל אֲתָרָא וְא"ו מוֹסִיף
עַל עֲגִין רֵאשׁוֹן.

וְזֵאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר שָׁם וְגו' מָאֵי טַעְמָא וְא"ו, הָא
לֹא אָמַר זֵאת בְּקִדְמִיתָא, אֲמָאֵי כְּתִיב וְזֵאת,
בְּגִין סַם חַיִּים דְּאֲתִדְבַק בָּהּ. (דברים ל"ג) וְזֵאת הַבְּרָכָה,
בְּגִין בְּרָכָה אַף עַל גַּב דְּלֹא כְּתִיב זֵאת בְּקִדְמִיתָא,
אוּ מְלָה עַל מָה דִּיִּיתִי. אֲבָל בְּכוּלָּהּ מָאֵי טַעְמָא לֹא

לשון הקודש

וְלַחֲטָאת - בְּגִלְלַת חֲטָאת שְׂיִישׁ בְּפִסּוּק,
וְחוּטָא אַחַד יֶאֱבַד טוֹבָה הֶרְבֵּה, זֵה
פִּרְשָׁנוּ בְּכָל מְקוּם - וְא"ו מוֹסִיף עַל עֲגִין
רֵאשׁוֹן.

וְזֵאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר שָׁם וְגוֹמֵר, מָה
חֲטָאת וְא"ו, הֲרִי לֹא אָמַר זֵאת בְּתַחֲלָה?
לְמָה כְּתוּב וְזֵאת? מִשּׁוּם סַם הַחַיִּים
שֶׁנִּדְבַק בָּהּ. (דברים לג) וְזֵאת הַבְּרָכָה -
בְּשִׁבִיל בְּרָכָה, אַף עַל גַּב שֶׁלֹּא כְּתוּב

שְׁהָרִי הִיא נְדָבָה, אוּ שְׁבָעָה עִם עוֹלָה,
וְהַעוֹלָה הֲרִי עוֹשָׂה שְׁלָמוֹת. (שם) זאת
תּוֹרַת הַחֲטָאת - בָּא עַל חֲטָא שְׁטָמָאוּ
אֵת "זֵאת".

(ויקרא ז') וְזֵאת תּוֹרַת הָאֲשָׁם - מִשּׁוּם שֶׁלֹּא
עָשׂוּ כָּל כֶּךָ פְּגִימָה, וְלִכְּנָן בָּעָה זְכָר וְלֹא
נְקֵבָה. (שם) וְזֵאת תּוֹרַת זְבַח הַשְּׁלָמִים,
מִשּׁוּם שְׁבָעָה לְשָׁלוֹם, מִתַּחֲבַר עִמָּהּ וְא"ו.
(שם) זאת התורה לעולה וְלַמִּנְחָה

כְּתִיב וְזֹאת. בְּגִין דְּלֹא אֶתְדַבֵּק וְא"ו. וְהֵאֵי דְכְתִיב
וְזֹאת תּוֹרַת הָאֲשָׁם בְּגִין דְכְתִיב לְעִיל זֹאת תּוֹרַת
הַחֲטָאֵת, וְא"ו מוֹסִיף עַל עֲנִין רֵאשׁוֹן. בְּגִין כִּד
אֶתִּיהִיבַת אוֹרֵייתָא בְּהֵאֵי זֹאת.

וּבְגִין כִּד פְּתִיב (ויקרא כ"ו) אַף אֲנִי אֶעֱשֶׂה זֹאת, אֶסְלַק
מִינָהּ וְא"ו וְתַעֲבִיד בְּהוּ נוֹקְמִין וְכוּלְהוּ קְרַבְנִין
אֲתִיין לְקַרְבָּא לְהֵאֵי זֹאת לְעִילָא בְּהֵאֵי שְׁלִישִׁי. וְאֲנִן
מְקַרְבִין בְּהֵאֵי יוֹמָא תְרִין פְּרִים בְּמוֹסָף, לְאוֹסָפָא לִיה
תְרִין חוֹלְקִין. אִיל אַחַד, לְאַתְחַבְרָא לִיה חֵילָא
דְגִבּוֹרָה. שְׁבַעָה אֲמַרִין לְקַבֵּל כּוּלְהוּ דְרַגִין דִּיחֲדוּן
בְּהֵאֵי הַלּוּלָא. שְׁעִיר עֲזִים, לְכַפָּרָא עַל דְסְאִיבוּ
מִקְדָּשָׁא חֵיבִין דְלִתְתָּא.

בַּחֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי, (במדבר כ"ט) לְקַבֵּל דְרַגָּא דִי צַחֵק
דִּיתְחַבְרָא בִּיהַּ בְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל בַּתְרִין פְּרִים.

לשון הקודש

נְקֻמוֹת, וְכַל הַקְרָבָנוֹת בָּאִים לְקַרְבֵּי אֵת
הַ"זֹּאת" לְמַעְלָה בְּשְׁלִישֵׁי הַזֶּה, וְאֲנִי
מִקְרִיבִים בְּיוֹם זֶה שְׁנֵי פְרִים בְּמוֹסָף,
לְהוֹסִיף לָהּ שְׁנֵי חֲלָקִים. אִיל אַחַד לְחַבְרָא
לָהּ הַפֶּחַ שֶׁל גִּבּוֹרָה, שְׁבַעָה כְּבָשִׂים
בְּנֶגֶד כָּל הַדְרָגוֹת שִׁישְׁמָחוּ בְּהַלּוּלָא הַזֶּה,
שְׁעִיר עֲזִים לְכַפָּרָא עַל שְׁטַמְאוּ הַמִּקְדָּשׁ
הַרְשָׁעִים שְׁלִמְטָה.

(במדבר כט) ובחדש השביעי - בנגד דרגת

זֹאת בַּתְחִלָּה, אוֹ דִבֵּר עַל מַה שְׁיָבֵא,
אֲבָל בְּכֻלָּם מַה הַטַּעַם לֹא כְתוּב וְזֹאת?
מִשׁוֹם שְׁלֹא נִדְבַק וְא"ו. וְהוּוּ שְׁכַתוּב (ויקרא
ז) וְזֹאת תּוֹרַת הָאֲשָׁם, מִשׁוֹם שְׁכַתוּב
לְמַעְלָה (שם ח) וְזֹאת תּוֹרַת הַחֲטָאֵת, וְא"ו
מוֹסִיף עַל עֲנִין רֵאשׁוֹן, מִשׁוֹם כִּד נִתְנָה
תּוֹרָה בְּ"זֹאת".

וּמִשׁוֹם כִּד פְּתוּב (שם כו) אַף אֲנִי אֶעֱשֶׂה
זֹאת, אֶסְלַק מִמֶּנָּה וְא"ו וְתַעֲשֶׂה בְּהֵם

האי דכתיב (בראשית ח') ותנת התיבה בחדש השביעי בשבעה עשר, דאתוספא כנסת ישראל דאיהי שביעית על עשר סמיכא לעשרה. בגין כך פר אחד לאוספא ליה חילא דאימא עלאה למידן עלמא. אבל תרין לא, בגין דלא יכול עלמא למסבל דינא תקיפא.

איל אחד, גבורה דיליה לישנא דתקיפו, (תהלים כ"א) אילותי לעזרתי חושה. והאי איל תשבח בכולתו מוספין, דמוסיפין חילא דגבורה עליהו. פר משבתא דאית ביה ניחא, ולית ביה דינא כלל. דאתגלייא עתיקא קדישא חידו וטבאן לכולהו עלאין (ס"א עלמין). (במדבר כ"ח) כבשים בני שנה, למיהב חילא לכולהו דרגין. שעיר עזים דלא יתחוי סאיבו במקדשא ביומא דדינא ובהאי יומא אתתפר גבורה עלאה בדינא תתאה דראש חדש למידן עלמא.

לשון הקודש

איל אחד - הגבורה שלו, לשון של תקיפות, (תהלים כב) אילותי לעזרתי חושה, והאיל הזה תמצא בכל המוספים, שמוסיפים פח וגבורה עליהם, פרט לשבת שיש בה מנוחה ואין בה דין כלל, שמתגלה העתיק הקדוש שמחה וטובות לכל העליונים (עולמים). (במדבר כח) כבשים בני שנה - לתת פח לכל הדרגות. שעיר עזים - שלא תראה טמאה במקדש ביום

יצחק שיתחבר עם כנסת ישראל בשני פרים. והו שכתוב (בראשית ח) ותנת התבה בחדש השביעי בשבעה עשר, שהתוספה כנסת ישראל, שהיא שביעית על עשר סמוכה לעשרה. משום כך פר אחד, להוסיף לו פח האמא העליונה לדון את העולם. אבל שנים לא, משום שהעולם לא יכול לסבל את הדין הקשה.

תָּא חַיִּי, גְבוּרָה דִּינָא קְשִׁיָּא, בְּנִסְתַּי יִשְׂרָאֵל דִּינָא
רַפִּיָּא. אַךְ חוֹבַת הַיּוֹם פָּר אַחַד, בְּגִין דִּיכִיל
עֲלָמָא לְמַסְבַּל. וּבְגִין כְּדִּ פְרִישׁ יִרְחָא תְרִין פְּרִים
דְּהִיא בַּפְּרָה. בַּעֲשָׂרָה לְיִרְחָא לְקַבֵּל דְּרָנָא דְמִשָּׁה,
בְּמוֹסָף דִּילִיָּה פָּר בְּן פֶּקֶר אַחַד, דְּלֹא אֶתּוּסָף בִּיה
דִּינָא כָּל כְּדִּ בְּגִין דְּהוּא יוֹמָא דְכַפָּרָה. אִיל אַחַד
תְּקִיף, לְתַבְרָא רְשִׁיעֵי עֲלָמָא, וּבַעֲיִנָּן לְמַעְבָּד נְיִוְחָא
לְשַׁכְּבָא רָגוּזָא. בְּבָשִׂים שְׁבָעָה, לְאוּסָפָא לְכוּלְהוּ דְרָגִין.
שְׁעִיר עִזִּים אַחַד, אֶתּוּסָף הַכָּא בְּחוֹבַת הַיּוֹם לְכַפָּרָא
עַל סוּאָבַת מִקְדָּשָׁא, בְּגִין דְּקוּדְשָׁא בְרִידָא הוּא
מְלַעֲיָלָא מִכַּפֵּר כֹּלָא. וְלֹא יִשְׁתַּאֲר סְאִיבוּ בְּעֲלָמָא.
בְּגִין כְּדִּ, חַד בְּיוֹמָא, לְכַפָּרָא קֳדָשׁ תְּקַדְשִׁים חַד
זְמַנָּא בְּשַׁתָּא, בְּגִין דְּלֹא אֲשַׁתְּכַח פֶּל כְּדִּ סְאִיבוּ
תַּמָּן. וְחַד לְבָרָא, לְמוֹזְבַּת חֲתִיעוּן, דְּלֹא יִשְׁתַּכַּח סְאִיבוּ

לשון הקודש

אִיל אַחַד תְּקִיף לְשַׁבֵּר אֶת הַרְשָׁעִים שֶׁל
 הָעוֹלָם, וְצָרִיד לַעֲשׂוֹת נַחַת לְשַׁבֵּד הָרְגוּזוּ.
 בְּבָשִׂים שְׁבָעָה לְהוֹסִיף לְכָל הַדְּרָגוֹת.
 שְׁעִיר עִזִּים אַחַד הַתּוֹסֵף כָּאן בְּחוֹבַת
 הַיּוֹם לְכַפֵּר עַל טְמֵאֵת הַמִּקְדָּשׁ, מִשּׁוּם
 שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְמַעְלָה וְכַפֵּר עַל
 הַכָּל וְלֹא תִשָּׂא טְמֵאָה בְּעוֹלָם.

מִשּׁוּם כְּדִּ אַחַד בְּיוֹם, לְכַפֵּר קֳדָשׁ
 הַקְּדָשִׁים פַּעַם אַחַת בְּשָׁנָה, כְּדִּי שְׁלֹא
 תִמְצָא שֵׁם טְמֵאָה כָּל כְּדִּ, וְאַחַד בְּחוּץ

הַדִּין, וּבְיוֹם זֶה מִתְחַבֵּרַת הַגְּבוּרָה
 הַעֲלִיּוֹנָה בְּדִין הַתַּחְתּוֹן שֶׁל רֹאשׁ הַחֹדֶשׁ
 לְדוֹן אֶת הָעוֹלָם.

בַּא רְאֵה, גְבוּרָה דִּין הַקְּשָׁה, בְּנִסְתַּי
 יִשְׂרָאֵל דִּין הַרְפָּה, אַךְ חוֹבַת הַיּוֹם פָּר
 אַחַד כְּדִי שֶׁהָעוֹלָם יוּכַל לְסַבֵּל, וְלִבְנִי
 בְּרֹאשׁ הַחֹדֶשׁ שְׁנֵי פְרִים, שֶׁהִיא בַּפְּרָה.
 בַּעֲשָׂרָה לְחֹדֶשׁ כְּנֶגֶד דְּרָגַת מִשָּׁה. בְּמוֹסָף
 שֶׁלּוּ פָּר בְּן פֶּקֶר אַחַד, שְׁלֹא נוֹסֵף בּוּ דִין
 כָּל כְּדִּ, הֵייתָ שְׁאוֹתוֹ יוֹם הוּא שֶׁל בַּפְּרָה.

בְּעֶלְמָא. בְּחַמְשָׁה עָשָׂר לַיְרֵחָא לְקַבֵּל דְּרִגְא דְּאַהֲרֹן
דְּאַחִיד בְּהו"ד וְאַסְתַּלַּק נְמִי בְּחַס"ד.

וּבְגִין כֵּן בְּהַאי זְמַנָּא אֲפִילוּ עִם כָּל אוֹמִין דְּעֶלְמָא
עֲבִיד קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא טִיבוּ. בְּגִין דְּאַתּוּסְפָּה
חַס"ד דְּאַהֲרֹן עִם חַס"ד דְּאַבְרָהָם וְאַיִנוּן מְקַרְבִּין בֵּיהּ
בְּשַׁבְעָה יוֹמִין קְרַבְנִין עֲלוּוֹן, בְּגִין דִּיחֲדוּ כּוֹלֵיהּ עֲלֵמָא
בְּחֲדוּוֹתָא דִּישְׂרָאֵל. שְׁבַעִין פְּרִים לְקַבֵּל שְׁבַעִין אוֹמִין
עוֹבְדֵי כּוֹכְבִים וּמְזֻלוֹת דְּעֶלְמָא, וּבְזוּמָא קְדַמָּא פְּרִים
שְׁלֹשָׁה עָשָׂר. לְאַחֲזָא דְּלֹא אֵינוּן כְּדָאי לְאַתְקִימָא
בְּעֶלְמָא, אֲלֹא בְּטִיבוּ דְּקְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּאִית בֵּיהּ
תְּלִיסַר מְכִילָן דְּרַחֲמֵי.

אֵלִים שְׁנַיִם לְמַחְוֵי תְּקִיפּוֹ לְהַהוּא דְּרִגְא דְּחַס"ד
עֲלָאָה עַל חַד תְּרִין מִמָּה דְּמְקַרְבִּין בְּכוּלְהוּ
מוֹסְפִין בְּגִין דְּהַאי חַנָּא אִיהוּ לְקַבֵּל דְּרִגְא דְּאַהֲרֹן

לשון הקודש

שְׁבַעִים פְּרִים כְּנָגַד שְׁבַעִים אֲמוֹת עוֹבְדֵי
כּוֹכְבִים וּמְזֻלוֹת הָעוֹלָם, וּבַיּוֹם הָרִאשׁוֹן
פְּרִים שְׁלֹשָׁה עָשָׂר, לְהִרְאוֹת שְׂאִינָם
כְּדָאִים לְהִתְקַיֵּם בְּעוֹלָם אֲלֵא בְּטוֹבוּ שֶׁל
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֵׁישׁ בּוֹ שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה
מִדּוֹת שֶׁל רַחֲמִים.

אֵלִים שְׁנַיִם, שֶׁתְּהִיָּה תְּקִיפּוֹת לְאוֹתָהּ
דְּרִגְאָה שֶׁל חַסְדַּי עֲלִיוֹן עַל אֶחָד שְׁנַיִם מִמָּה
שְׁמַקְרִיבִים בְּכָל הַמוֹסְפִים, מִשּׁוּם שְׁחַג

לְמִזְבֵּחַ הַחֵיצוֹן שֶׁלֹּא תִּמְצָא טַמְאָה
בְּעוֹלָם. בְּחַמְשָׁה עָשָׂר לַחֹדֶשׁ כְּנָגַד דְּרִגְא
אַהֲרֹן שְׂאֵחוּז בְּהוּד, וְהִתְעַלָּה גַם בְּחַסְדַּי.
וְלָכֵן בְּזִמְנָא זֶה אֲפִילוּ עִם כָּל אֲמוֹת
הָעוֹלָם עוֹשֶׂה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא חַסְדַּי,
מִשּׁוּם שְׁמֵתוּסְפָּה חַסְדַּי שֶׁל אַהֲרֹן עִם
חַסְדַּי שֶׁל אַבְרָהָם, וְהֵם מְקַרְבִּים בּוֹ
בְּשַׁבְעָה יָמִים קְרַבְנֵי עוֹלוֹת, כְּדָאי
שֵׁישְׁמַחוּ כָּל הָעוֹלָם בְּשִׂמְחַת יִשְׂרָאֵל.

דְּאֶחִיד בְּדַרְגָּא שְׁתִּיתָאֵי. וְאֶקְרִי יוֹם שְׁתִּיתָאֵי. יוֹמָא
 דְּקִדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא אֶלְפָּה שְׁנִין. וּבְהַהוּא יוֹמָא זְמִין
 קִדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא לְאוֹסְפָּא עַל חַד תְּרִין טִיבוּ לְעַמִּיחַ.
 הָדָא הוּא דְכְּתִיב (שמות ט"ז) וְהָיָה בְּיוֹם הַשְּׁשִׁי וְהִכִּינוּ
 אֶת אֲשֶׁר יִבְאוּ, אִזּוּ וְהָיָה מִשְׁנֵה עַל אֲשֶׁר יִלְקְטוּ יוֹם
 יוֹם, וּבְכֻלָּהוּ דְרַגְיִן דְלַעִילָא אֲתוּסָה בְּרַכָּאן.

וּבְהַהוּא יוֹמָא יִיְתִי מְלָכָא מְשִׁיחָא וַיִּתְקַרֵּי חַג
 הָאָסִיף דִּיכְנִישׁ קִדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא בִּיה
 גְּלוּתָא דְעַמִּיחַ, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (ישעיה י"א) וְהָיָה בְּיוֹם
 הַהוּא יוֹסִיף יְיָ שְׁנֵית יְדוּ לְקִנּוּת אֶת שְׂאֵר עַמּוֹ.
 וַיִּתְקַרֵּי חַג הַסְּפּוֹת, דְּכֻלָּהוּ שְׁבַעָה דְרַגְיִן חֲפִיִּין עַל
 יִשְׂרָאֵל כְּסוּפָה וּבְגִין כֶּךָּ כּוּלָּהוּ עֲנֵי כְבוֹד אֲזִלִּין עִם
 יִשְׂרָאֵל בְּמַדְבְּרָא בּוֹכוֹתָא דְאַחֲרֵן בְּגִין כֶּךָּ אַרְבַּעָה
 עָשָׂר אֲמַרִּין בְּכָל יוֹמָא.

 לשון הקודש

וּבְאֹתוֹ יוֹם יָבֵא מְלַךְ הַמְּשִׁיחַ וַיִּקְרָא חַג
 הָאָסִיף, שְׁיִכְבֹּס הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בּוֹ
 הַגְּלוּת שֶׁל עַמּוֹ. וְהוּא שְׁפָתוֹב (שעיה י"א) וְהָיָה
 בְּיוֹם הַהוּא יוֹסִיף ה' שְׁנֵית יְדוּ לְקִנּוּת אֶת
 שְׂאֵר עַמּוֹ. וַיִּקְרָא חַג הַסְּפּוֹת, שְׁכָל שְׁבַע
 הַדְּרָגוֹת מְכֻסּוֹת עַל יִשְׂרָאֵל כְּמוֹ סִפָּה,
 וְלָכֵן כָּל עֲנֵי הַכְּבוֹד הוֹלְכִים עִם יִשְׂרָאֵל
 בְּמַדְבְּרָא בּוֹכוֹת אַחֲרֵן, וְלָכֵן אַרְבַּעָה עָשָׂר
 כְּבָשִׂים שְׁכָל יוֹם.

זֶה הוּא כְּנֶגֶד דְרַגְתֵּי אַחֲרֵן, שְׂאֵחֵזוּ
 בְּדַרְגָּה שְׁשִׁית. וַיִּקְרָא יוֹם הַשְּׁשִׁי יוֹמוֹ
 שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶלְפָּה שְׁנִים.
 וּבְאֹתוֹ יוֹם עֲתִיד הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
 לְהוֹסִיף עַל כָּל אֶחָד שְׁנִים חֶסֶד לְעַמּוֹ.
 וְהוּא שְׁפָתוֹב (שמות טז) וְהָיָה בְּיוֹם הַשְּׁשִׁי
 וְהִכִּינוּ אֶת אֲשֶׁר יִבְאוּ, אִזּוּ – וְהָיָה מִשְׁנֵה
 עַל אֲשֶׁר יִלְקְטוּ יוֹם יוֹם, וּבְכָל הַדְּרָגוֹת
 שְׁלַמְעֵלָה נוֹסְפוֹת בְּרַכּוֹת.